

Sermo

reprehendit. imo commendatur. sed si vult redire ad viam scilicet ad christum factum est de illo. Idem de laico usurario latrone homicida lenone. tales a nullo reprehenduntur. imo commendantur. Sed si facit restitutionē et venit de mala vita ad viam bonam seu ad vitam bonā. factū est talis non potest vivere. Et quod fortius dicit texus. Et quod preibant. non dicit qui sequebant ut comitabat. sed qui preibant. quia maiores in scientia. dignitate et officio sunt p̄mi ad reprehendendum eos. qui vellent q̄ omnes irent ad infernum cum eis. De hoc beat⁹ Hiero⁹ Fecit planctū dicens in scđo plogo Job vñ in argumēto Si aut sicellam iuncto texerem aut palmarū folia complicarem ut in sudore vultus mei comedere panem et ventris opus sollicita mente tractare nullus morderet nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sententiā saluatoris volo operari cibum qui non perit. et sequit⁹ falsarius vocor. s. a maioribus et doctorib⁹ et magistris. Ido christus de talibus dicit. Si de mundo fuissetis mundus qd suum est diligenter. nūc vero quia de mundo non estis. sed ego elegi vos de mundo. ppte rea odit vos mundus Joh. xv. Et exemplo ceci qui quāto magis increpabat. tanto magis clamabat. Ad ihm est clamandū. Ideo beatus per trus apostol⁹ dicit Si exprobramini in nomine christi beati eritis. s. Pef. iiiij. Tertiū opus de quo maxime deus ē laudādus est celestialis saluatio. Ratio. nam p̄cipue laudabilis est gubernator nauis cum p̄ maxima discrimina nauē ducit tādē ad portam salutis. Viciā de xpo gubernatore et creatura cum inter pericula hui⁹ mundi scilicet inimicoz demonū et malaz inclinationū tandem perducit eam ad portum paradisi. Tūc laudandus est maxime. Ido dauid fecit de hoc vnum psalmum dicens: Laudate dominū d̄ celis. non dicit de terris. quia adhuc sūt in periculo. Et de celis. quia sūt extra periculū. hec celestis p̄uersatio ostendit in tertia pte euangelij cum dicit. H̄as aut̄ iesus iussit euz duci ad se et dixit. Quid tibi vis faciam. At ille ait. domine ut videam. Ait illi. respice fides tua te saluū fecit. Et confessim vidit et sequebatur illū magnificans deum. Et ois plebs ut vidit. dedit laudē deo. Nota quid tibi vis faciam. q̄ multe sunt misericordie. Respōdit cecus. domine ut videā. Dixit illi iesus. Respice. fides tua saluū te fecit et confessim vidit et sequebāt eum. Nota q̄ iste fuit de societate christi. Nota etiam fides tua te saluū fecit. et confessim vidit. quia saluatio stat in visione christi. Nec est vita eterna ut cognoscāt te scilicet esse solum verū deuz. et quem misisti ihm xpm. Joh. xvij. Q̄ vita eterna scilicet saluatio nra consistit in visione diuine essentie in c̄plurimis locis. sanctus Tho. ut p̄mo sc̄pto. dis. s. q. s. arti. s. et. s. iiiij. dis. xlj. q. s. arti. s. q̄stiuñcula. s. ar-

II

ti. ii. q̄stiuñcula. s. Item. s. ii. q. iiij. arti. iiiij. 7. viij et idem sentit in plerisq̄ alijs locis. Questio ē h̄ bona. quare christus attribuit saluationē x̄tu di fidei dicendo. fides tua te saluū fecit. cuz fides sine opib⁹ non saluet hominē. Autoritas Quid p̄derit frātes mei si fidem dicāt quis se habere. opera autē non habeat. nunquid poterit fides saluare eum. Sicut enī corpus sine spū mortuū est. ita et fides sine operibus mortua est. Iac. ii. Responsio q̄ fides est fundamentū omnīū alio rū bonorū et x̄tutum radix. si corde et ore simili citer ac sollicite teneat. Sicut arbor a te plātata in orto tuo facit fructum. et post rāmos flores et fructus. originaliter omnia ista p̄cedunt de radiis. Sic etiā fides est vt radix plātata in orto coridis. Deinde mittit trūcum sc̄z charitatis facies rāmos sc̄z x̄tutum et flores et folia bonorū operis quia fides per charitatem operat. ad Gal. v. Et post facit fructus glorie in paradise. et radix riganda est ne moriatur. et rigatur radix fidei mane et sero dicēdo. Credo in deū. Et quēadmodū ortus rigatur per. xii. tabulas. ita fides per. xii. articulos. dicēdū est quotidie sero et mane cū p̄ testatione. et ideo dicit. Si cōfitearis in ore tuo dñm ihm xpm et in corde credideris salu⁹ eris. Roma. x. Deo gratias.

¶ Sermo secundus.

Vnc manent fi-

des. spes. charitas. tria hec. s. Corl. xiiij. Noster sermo erit de x̄tutib⁹ theologicas pro bona instructione nostra et utilitate mortuorū. Sed p̄mo salutetur virgo maria. Verbum propositum est declarandum s̄m duplē intellectum scilicet proprium et litterale. et appropriatum et moralem spūalem. Et primus erit pro viuis. Secūdus pro mortuis. Primus erit pro introductione. Secūdus p̄ p̄secutiōe. Pro primo sciendum est q̄ in hac vita sume sūt necessarie iste tres x̄tutes theologicae fides. spes. charitas. pro eundo ad paradisū. Ratio. quia cuilibet viatori ascensuro ad castrum alte situm tria sunt ei necessaria.

¶ Primo respectus visualis.

¶ Secūdus audacia cordialis.

¶ Tertio duratio fortitudinis.

Dico p̄mo et c. sc̄z respectus visualis. Nam regritur si vis securius ire ut locum ad quē tendis siue terminū cognoscas. Nōodo clarū ē q̄ totū temp⁹ vite nostre in hoc mundo non est nisi una via per quam vadimus ascēdendo ad castrum altissimum celi empyrei. Ido indiget his tribus q̄ sunt respectus visualis. audacia cordialis. et duratio fortitudinis. que habētur p̄ tres virtutes sc̄z fidem spem et charitatem. Et ex hoc poteris cognoscere veritatem vel necessitatē istaz triū x̄tutum. Et per fidem videm⁹ finē seu terminū

¶ 2

Dñica in Quinquagesima

3° 5
vie nostre scz celum beatorū. Nunc enī iste terminus fuit cognitus p intellectuz naturalē philosopoz. **H**e hoc pulchre loquī sanct⁹ Tho. pma pte. q. j. arti. j. ostendens necessitatez doctri ne sacre vltra philosophicas disciplinas eo q ea ordinati sumus diuinitus ad finē supernaturalem transcendentē naturalē nostrā apprehensio nem. **L**icet enī per motū philosophi habuerunt cognitionez de celo lune mercurij veueris solis iouis saturni & celi stellarū scz firmamenti & pri mi mobilis nō tñ poterūt ascēdere vsq ad celuz empyreū qd est imobile. & est locus iste beatorū ad quē ascendimus. **E**st iste locus videtur a nobis solum per fidem. **E**t de isto loco loquī apostolus dicens: **O**culus nō vidit nec auris audiuit. nec in cor bois ascendit que pparauit deus his qui diligunt illū. nobis autē reuelauit deus p spiritū suū. j. Corl. ii. **N**ota cum dicit ocul⁹ scz intellectus philosophoz nō vidit. quia nolebat credere nisi illud qd videbant oculo intellectus scz per certam demonstrationem. **N**ec auris audiuit scz iudeorū. **M**oyses enim et alij pphete multa miracula audierūt a deo. sed nunc audi erunt q deus pmitteret eis illum locuz. **N**ec in cor hominis scz infidelis ascendit que deus pparauit tē. **E**cce quomodo fides est necessaria scz ad videndū locum. sed modicuz esset scire locum beatitudinis nisi etiā sciremus viā. **I**vo notate tres vias quas etiam scimus per fidē. **E**t prima via est de innocētia baptismali. & istaz sci mus per fidem et xbum christi dicendo. Amen amē dico vobis nisi quis renatus fuerit denuo non potest intrare i regnū dei. Joh. iii. **A**ffirmatiua est & negatiua. **S**ecunda via est digna penitentia. p istam habet ire illi qui perdiderūt pīmā viā. **D**igna penitentia ē dolere de peccatis. & p̄fieri cum pposito nō redēdi. **I**sta via scif p fidē & xbum xp̄i dicētis. **P**enitentiam agite qm̄ ap propinquabit regnū celoz. Mat. iii. **T**ertia via est firma obedientia. hoc est vivere p̄m dei ordinationem. & non p̄m p̄pria inclinationez p̄m eius p̄cepta. & non p̄m sui p̄pria sentimēta. **H**ec etiā habet p fidem & xbum xp̄i dicētis. **H**is ad vitam ingredi sua mandata. Mat. xix. **I**do aplus. per fidem ambulabam. iij. Corl. v. **N**ota p fidem scz videndo termiuū. **H**ico secūdo necessariuz ē viatori audacia cordialis vltra respectum visualem scz non timere nec ppter al titudinem loci. debet quis dubitare quin possit ascēdere sed recipere audaciā cordis nec p̄fidias de intellectu nec auxilio tuoꝝ opeꝝ sed dei dicēdo. **D**eus est qui de nihilo creavit & redemit. et mihi illum locū p̄cio sui sanguinis emit. & me p baptismū mundauit. & sacramentoz remedia ordinauit. **I**do non dubito qn illuc ascendam: quia non p se. quia incorporeus ē. deus enī sp̄ritus est. Joh. iii. sed p me illū locum creavit tā

pulchre ordinatum. **N**az decor dat spem. **I**deo dicit. **Q**ui sperat in domino mutabunt fortitudinem assumunt pēnas sicut aquile current & non laborabunt. ambulabūt & nō deficient. Isa. xl. **N**ota qui sperant in domino mutabunt fortitudinem. quia si ante in hoc mundo habuerūt fortitudinem corporalem ad ambulandū saltandū &c. mutabunt fortitudinem corporis scilicet in foruorem cordis. **S**i querat. & quomodo fiet. **R**espōdet. assumēt pennas &c. vbi ponit tres ḡdus bonarum personarū. **E**t primus gradus est contemplatiuoꝝ. **N**am isti assumunt pennas ut aquile seu alas. due ale sunt due spes. vna de dei potentia. alia de dei misericordia. **P**rima assumit p p̄fidentiaz de dei potentia scz q̄ potest nos facere equales angelis in gloria. **S**ecūda assumit confidendo de dei misericordia q̄ non soluz pōtimo vult nos saluos facere. **H**is duab⁹ alis contemplatiui volant ad paradisum. **S**ecūdus gradus est actiuorū qui currēdo p magna opa misericordie & penitēcie festināter cū magno ardore sp̄us currūt ad paradisum. **T**ertius gradus est obedientiū cum dicit. Ambulabunt & nō deficient scz faciendo illa ad que tenent diligenter. **I**n omnib⁹ istis necessaria est virtus spei q̄ dat seruorem cordiale. **H**ico tertio q̄ necessariuzē viatori ascēdenti in altum duratio fortitudinis ne deficiat in medio. **H**ec autē duratio fortis habetur x̄tute charitatis. **N**am charitas dat fortitudinem voluntati ne mutet ppositū & q̄ pseueret. **H**at etiā fortitudinem cōtra temptationes dia boli. & x̄tra occasions mūdi. & inclinatiōes carnis. et ideo dicebat apls. **H**ec vobis deus vt in charitate radicati & fundati possitis cōprehēde recum oib⁹ sanctis suple gloriam dei. ad Eph. iiiij. **N**ō differentiā iter radicatū & fundatū. **R**adicati sicut arbores q̄z esse & viuere est i radice. **I**tē fundativi domus cuius esse & pmanere est a bono supposito & fundamēto. **R**adix ē virtus charitatis dans humiditatēz deuotionis essen di & viuendi sp̄ualiter. & fundamentū essendi et pmanendi in eadem. **M**ulti tamen sunt radica ti per deuotionem. sed non sunt fundati. q̄z mo dico vento temptationis statim cadūt & eradiciātur. **H**z si sunt fundati non timent. **E**cce necessitas istaz x̄tutum in hoc mundo. **I**do dicit thema. **N**unc scz in hoc mundo inanent fides spes charitas tria hec. **N**ota dicūtur theologicales ppter obiectum & ppter causam. **H**e pmo obiectum aliarū x̄tutum est res creatā. q̄z obiectum hūilitatis est despctus honorū. **O**biectū castitatis est despctus luxurie. **O**biectū misericordie est dispensare bona in piis causis. & sic de alijs. **H**z obiectum istarū triū x̄tutum est deus. q̄z de⁹ est obiectū fidei. quia fides nihil aliud est q̄z crede re. nam deus dixit Spes est sperare. quia deus pmisit. **C**haritas autē est diligere deū ppter se

Sermo

II

et primum propter deum. Iterum scđo. dicūt theologicales propter causam. Nam alias virtutes potest homo acquirere per se vivendo moraliter. sed hec non possunt haberi nisi a deo specialiter infundantur. Ideo solū per istis orat eccl̄a di. Om̄ps semperne deus. da nob̄ fidei spei et charitatis augmentū et. Nota oportet alijs virtutes esse theologicales ad acqrenduz beatitudinē supernaturalem. ut dicit san. Tho. i.ij. q. lxij. ar. i. et iij. scđ. di. xxij. q. j. arti. iij. q̄stioncula. iij. et idem dicit in q̄stionibz disputatis de virtutibus. q. j. c. xij. Et ut dicit san. Tho. virtutes theologice dicuntur quod habent deum per obiecto. et quod a deo in fundunt et tamen per reuelationem dei in sacra scriptura traduntur. ut dicit san. Tho. ibi. s. j. ii. q. lxij. arti. j. et iij. di. xxij. q. j. arti. iij. q. iij. Hec enim virtutes habent idem per obiecto et finem. s. deuz. ut dicit san. Tho. iij. scripto. di. xij. q. j. arti. j. q. iij. scđm. iij. di. ix. Et sunt tamen tres. s. fides. spes. charitas. j. ii. q. lxij. arti. iij. Secundus locus declaradū est virtutum thematis iuxta intellectum appropria tum seu spiritualem. Pro quo sciendum quod in alio mundo secreta loca seu receptacula animarū ex hac vita decedentium sunt tria. s. Primo infernus damnatorū qui est locus inferior ubi est fides soluz sine charitate. Quomodo est fides in demonibus et quomodo non ostendit san. Tho. ii. ij. q. v. ar. ii. et q. x viij. ar. iij. ad scđm. et in. iij. scripto. di. xxij. q. iij. ar. iij. q. j. di. xvij. Secundus locus est purgandorū. ubi est spes singulariter. Tertius locus est beato rū. ubi est charitas excellenter. Dico primo et. quod in inferno non est spes Autoritas. Mortuo homine impio nulla erit ultra spes. Prover. i. Impenitens dicitur impius et crudel. quod noluit liberare filiam regis. s. anima p̄p̄iam ab incēdio cum posset et. Pro mortuo nulla erit spes ultra. s. nec redemptōnis necliberationis nec etiam reuelationis. sed extirpatur error aliquorū theologorū antiquorū et glosaruz aliquarū iuristarū dicentium quod licet in inferno nulla sit redemptio. tamen est ibi penarū alleuiatio. Hāc exemplum de illo quod portat siue gerit aliquod onus graue. qui licet non possit onus dimittere tamen iuuat et releuat dando sibi ad comedendum vel bibendum. Ita ut dicunt illi est de onere anime damnate. que licet non possit deponere onus penarū. potest tamen habere reuelationem ex bonis que fiunt hic a parentibus et. Hoc est falsum et erroneū et per eccl̄am reprobatum. quia mortuo homine impio et. imo dico vob̄ fortius quod quanto plura fiunt per aliqua anima damnata. tantum magis pena augmentat. Declaro h̄ic per similitudinem de captivo. qui portat onus durū captiuitatis et parentes mittunt sibi p̄cū redēptionis. sed perditur in mari vel ahs. Et quando captiuus scit ille non solum non releuat. imo magis dolor est sibi et tristitia augmentat. quod sibi

non perfuit illud p̄cū. Idem est de damnatis. Item in inferno non est nisi p̄trarieras et mali/gnitas. quia pater odit filium per quo fuit dāatus et econuerso. vir contra uxorem et econuerso. et quanto hic fuerunt amores maiores. tanto magis est odium inter eos dicendo. In malignitate nostra consumpti sumus et. Talia dixerunt in inferno hi qui peccauerunt. quoniam spes imp̄ij tanq̄ lanugo est que a vento tollit et tanq̄ spuma gracilis que a vento diffusa est. et tanq̄ mēoria hospitis vnius diei p̄tereuntis. Sapien. vii Nota hic argumentū in oppositum. Nam diceret aliquis. videf quod in inferno sit charitas. nam dicit textus Lu. xvij. de illo diuite qui licet nullā haberet spem liberationis nec reuelationis. quia nec guttam aque potuit obtinere. tamen orauit di. Rogo te pater ut mittas lazaram in domū patris mei. habeo em quinq̄ fratres ut testetur illis. ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Lu. xvij. videtur ergo quod illa petitio sit caritatis. Responsio quod in inferno non est charitas. sed tota malignitas. Ad autoritatem dico quod sicut in h̄ic mundo sunt socii in peccatis. sic in ali modo erūt socii in penis. et sicut peccando unus animatur ab alio. quia multi cum minori timore peccat quod solus unus. sic pena maior est quād sunt plures et quanto magis crescit numerus sociorū tanto magis augmentat pena. quod unus cruciat aliū. Dic de igne in quo quanto magis ponit de lignis. tanto magis augmentat flamma. et unum lignum incēdit aliud. Ideo diues ille orauit non ex charitate sed timore. ne sibi pena augmentaret in aduentu fratum quod fuerunt socii sui in peccatis. Non ergo habent spem nec charitatem damnati. sed habent fidem. Est enim fides in demonibus coacta. non laudabilis nec est donum gratiae. Dicit enim sanctus Tho. ii. ij. q. v. ar. ii. in solutōe ad tertium. Hoc ipsum demonibus displiceret quod signa fidei sunt talis evidētia ut per ea credere compellantur. Et iō in nullo minū eorum malicia per hoc quod credunt. Item dicit sanctus Tho. ii. ij. q. x viij. arti. iij. in solutōe ad scđm. quod magis potest esse informis fides in damnatis quam spes. quia aug. di. i. ench. Fides est malarū rerum et bonarū et p̄teritarū et p̄sentium et futurarū et suarū et alienarū. Sed spes non est nisi rerū bonarum futurarū ad se pertinentium. Et ideo magis potest esse fides informis in damnatis quam spes. quod bona diuina non sunt eis futura possibilia. sed sunt eis absentia. Non est ergo spes in damnatis sed suo modo vel aliquo modo ut patuit fides informis. quod ut dicit sanctus Thomas quod veliat aut nolint habent credere ex evidētia facti quād sentiunt penas et tormenta. et vident gloriam beatorum. tunc credunt fidē christianam esse veram. Et quod habent fidem auctori. Tu credis quād unus est deus. et bū facis. et demones credunt et tremiscunt. Iaco. ii. Nota QD 3

Dominica in Quinquagesima

Cum dicitur et contremiscunt. quoniam demones et ans-
me damnate timent diem iudicij. Ratio. nam si-
cuit miles captus in lata captione si sciret tali die
se inclusurum in angusta captione multum time-
ret illum diem. Hic enim demones faciunt et aie dam-
nate. quod non habent latam captioem. sed in die iudi-
ci recludent in corpibus ignitis et fetidis. Ideo
ista ratio contremiscit. et tu luxuriose. superbe.
et auare quod habes fidem et non contremiscis de iudi-
cio. Et ideo de inferno potest dici. Nunc manet
fides sola. Secundus est locus purgandorum ubi
hunc spem singulariter. quod licet habebant fidem et ca-
ritatem. tamen singulariter hunc spem. scilicet felicitatem cer-
tissimam. habent enim spem immutabilem scientes
quod anima non potest peccare. quod anima separata a cor-
pore se firmat in gratia vel culpa iuxta statum in quo
egreditur a corpore. Si in culpa egreditur nunc est im-
mutabilis. ideo spiritus durat pena. Declaraturque simili-
litudinem de malo filio qui quoniam liberatur murmu-
rat erigendo se. Sic et damnati quoniam sentiunt fla-
gella statim se erigunt pro deum. Sed illi de pur-
gatorio decesserunt in gratia. non possunt illaz
amittere. eo quod non possunt peccare. Et licet fla-
gellantur ut boni filii suscipiunt patientem. ita quod non
possunt perdere gratiam. Autoritas. Si ceciderit
lignum ad austrum aut ad aquilonem in quocun-
que loco ceciderit ibi erit. Eccl. xj. Et in persona
cuiuslibet illorum de purgatorio dicit dauid. In
pace in idipm dormiam. scilicet p. mortem. et regescar
scilicet corpus in sepulchro. Nam tu domine singulariter in
spe constitueristi me. ps. iiii. Aima enim existens in
purgatorio constituta est in spe triplici ratione. scilicet ha-
bendi gloriam paradisi. ex eundi de purgatorio. et de
adiutorio amicorum. quod sibi perdidit suffragia. de
purgatorio quod potest dici thema sic. Tercius. scilicet pur-
gatorio. quod post diem iudicij non erit purgatorium
manet singulariter hec. scilicet spes. Tertius locus
est beatorum. scilicet paradisi. ubi non est fides. ut dicit
sanctus Thos. scilicet iij. q. lxvij. ar. iij. et. v. et. iiij. q. q.
xvij. ar. iiij. similiter nec in beatis est spes. ut dicit
eo. arti. sed perfecta charitas solum et excellenter
Fides autem hoc defectum essentialiter sibi annexum
inquit est de non visis. sed in celo videntem om-
nia clare. Sicut nunc videmus per speculum in en-
igmate. tunc autem facie ad faciem. scilicet ad Chor. xij
Nota videmus nunc. ecce fides. tunc autem facie
ad faciem. Spes etiam hoc defectum essentialiter
annexum. inquit est de non habitis. In celo au-
tem oia desiderata habent. Nam dicit dauid Sa-
tiabor cum apparuerit gloria tua. ps. xvij. Ideo in
paradiso fidei succedit scia et clara visio. spes autem
possessio siue comprehensio. charitas autem nullum
habet defectum essentialiter annexum. Ideo enim
in patria non euacuabitur. ut dicit sanctus Thos.
scilicet iij. q. lxvij. ar. viij. et. iiij. di. xxxij. q. iiij. ar. iiij. unde
dicit. scilicet ad Chor. xij. Charitas nunquam excidet.
et per mortem honorum. sed perficietur iuxta illud. quod

possunt dicere electi siue beati. deus in nobis ma-
net et charitas eius in nobis perfecta est. scilicet Job. iiiij
Nota cum dicitur deus in nobis manet. scilicet per claram
visionem et possessionem. Ideo possumus sic intel-
ligere thema. Nunc manet fides in inferno solus
spes in purgatorio singulariter. charitas in pa-
radyso perfecte.

Sermo tertius.

Ecce ascendimus hierosolymam. Lu. xvij. Noster vero
erit de ascensi ad paradisum. Matera
erit utilitas et bona. sed ante omnia salute regio ma-
ria. Logitanti mihi tempus anni sum quod vivitur per
sonae mundane magnam inuenio dominum inter te-
pus carnale quod finit hodie et quod regale quod
incipit cras. quod differunt sicut ascensus et descen-
sus volandi in altum et cadendi deorum. Pe-
re em carnali plures per malam vitam descendunt. et
non queruntur de peccatis nec perficiunt nec humiliantur. sed faciunt superbias. vanitates. et non cu-
runt de opibus misericordie. sed de avaricia. vlu-
stra et de furtis. non curant de castitate. sed bene de
luxuria. nec curant de abstinentia. sed comedunt
et bibunt gulosae. Ideo est tempus descendendi de
peccato in peccatum. et per sequentes ad infernum. Ideo
debet. Tenent tympanum et cytharam et gaudent ad so-
nitum organi. ducunt in bonis dies suos. et in
puncto ad inferna descendunt. Job. xxij. Nota
cum dicitur. Tenent. scilicet in tempore carnali tympanum
et. Et ponit quatuor peccata in quibus includuntur
omnia peccata. Tympanum significat peccatum car-
nalitatis et luxurie. Nam primo tympanum est fi-
gure rotunde. non enim est longum. talis est condi-
tio personae luxuriose. rotunda est quod semper vadit
circum perrendo personam quam diligit. Ideo da-
uid in ps. xj. In circulo impudicum ambulant. Item
tympanum est depictum. sic etiam est persona luxu-
riosa tota est ornata ad lasciviam et. Item tympanum
habet quasdam paruas nolas. que faciunt
sonum. sicut de persona luxuriosa. nam facit so-
num loquendo blande. Item tympanum quando
tangitur in pelle tangitur. sicut etiam persona luxuriose
semutuo tangere nititur. et in damnationem anti-
marum suarum. Ecce primum peccatum tangi-
tur in autoritate. Secundo dicitur et tenet cytha-
ram. hic tangit peccatum avaricie. Nota hic con-
ditiones cythare. Nam primo ipsa est de ligno sic
co. Ecce conditio avaricie. quia nullam dulce-
dinem vel succum habet miscendo ad pauperes. Se-
cunda conditio. quia est vacua. et sic est avarus
Nam vacuus est meritis et virtutibus. licet sit ple-
nus diuitiis. Apoca. iij. Dicis quod diues sum. et
nescis quia miser es. Tertio quia cythara hoc que-
tuor parva cordarum quibus sonum facit. sic sunt que-
tuor parva specierum peccati avaricie. Primum
parva est rapina dominorum et simonia clericorum